

Cœlitibusq; putent Diuis, qui munera magnis
 Hæc diuina uiris, cœlo demissa supremo,
 Heroum cura, meritisq; colenda dederunt,
 Sic seruatae artes propagataeque coluntur,
 Dum sua maiores generosæ posteritati
 Commendare student, atq; addunt rebus honorem,
 Hæc quasi semina publica sunt uirtutis & artis,
 Quæ tanta imperijs dant incrementa beatis,
 Quanta nec armatae in Mauortia prælia turmæ,
 Nec murorum ætate breui ruitura lutosa
 Moles, aut opibus munita potentia multis
 Conciliare ualent, & quidquid in orbe caducas
 Inter res habet aut precij aut uirtutis honorem,
 Quæ nisi doctrinæ celebrentur laude, iacebunt,
 Atq; oppressa suo sordescunt puluere. Cræsi
 Quis modo sciret opes? Quis fortem nosset Achillem?
 Aut quis Alexandrum magnum? Quis prælia Cyri
 Sciret? ab Aonijs nisi prodita carmina plectris,
 Vitam donassent factis ætate subactis.
 Est animis igitur generosis digna uoluptas,
 Adserere ad seros bona duratura nepotes,
 Nec patrimonia splendidiora relinquere possunt,
 Diuitiasq; patres meliores posteritati,
 Quàm ueræ doctrinæ, & opes uirtutis honestæ.
 Mentibus hinc sanis est inditus ardor, & ingens
 Cura salutarem doctrinam spargere uitæ,
 Virtutemq; secuturis quoq; tradere seclis,
 Vt sobolem sanctam, uita dignamq; perenni,
 Venturæ possent ad sidera mittere gentes,
 Ætheriasq; domos animis implere beatis.
 Hæc immortalis diuinitus insita menti
 Cura, futurorum uis est præsaga bonorum
 Æternæ uitæ, in qua cum sua præmia iustis
 Mens restare uidet, uirtutum semina honestas
 Artes, longæuis cupit immortalia seclis
 Tradere. Ita assiduè sanctis pia nomina rebus,
 Commeruisse iuuat doctrinæ conscia ueræ
 Pectora. Sic uestri maiores, inclyta patrum
 Lumina, tum reliquis seruandis artibus urbi,
 Atq; orbi peperere decus populoq; futuro:
 Tum quod in hac aliquot diuina Mathemata seclis